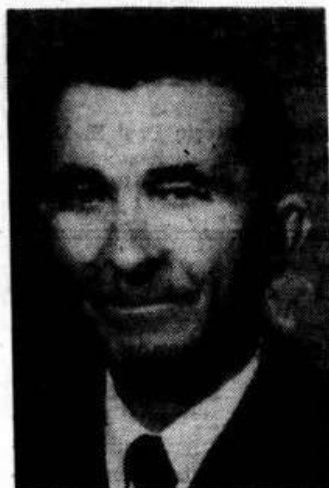

Juozas Liubinskas Sr. 1883-1956

Šeštadienis, gegužės 26, 1956

LIETUVOS PAŠTO ORGANIZATORIUS

A. GINTNERIS, Chicago, Ill.

A. a. Juozas Liubinskas

Kasdien miršta nauji žmonės. Mirtis skina be pasigailėjimo. Senosios kartos ar naujasis ateivis — jai vistiek! Jau daug naujųjų ateivių apleido šią svetingą žemę. Išvargo tremties dienose. Jau dvylika metų be tėvynės. Kitos gyvenimo sąlygos. Neišlaiko žmoniška prigimtis ir išsiskiria amžinai...

Juozo Liubinsko vargai

Jisai suklupo po gyvenimo slenksčiu 1956 m. gegužės mėn. 9 d. Nesirgo ir nesiskundė pavargęs. Visuomet geros nuotaikos, pilnas gyvybės ir pasitenkinimo. Su šypsena lūpose ir giedria viltimi. Svajėjo apie savo gimtąjį kraštą, kai staiga ištiko paraližius ir savaitei pralinkus jau buvo apraudotas.

Juozas buvo suvalkietis. Gimęs Karklupienuų kaime, Pajevonio valsčiuje, Vilkaviškio apskrityje. Baigęs Virbalio miesto mokyklą, įstojo dirbti į Kybartų pašto įstaigą valdininku. Vedė registruotą ir perlaidų skyrių. Tuomet dirbo 150 tarnautojų, tarp kurių buvo apie 10 lietuvių. Tai buvo senais laikais — prieš du Pasaulinius karus. Buvo jaunas ir gabus tarnautojas.

Kybartai ugnies zonoje

Vokiečiai įsiveržė į Lietuvą. Paštas buvo evakuotas į Vilnių. Bet 1914 m. rudenį dalis pašto grįžo. Vokiečiai buvo nustumti iki Karaliaučiaus. Tačiau J. Liubinskui atsitiko nelaimė. Jisai, kaip uniformuotas pašto tarnautojas, buvo vokiečių apsuptytas ir paimtas į nelaisvę. Kartu pateko 44 caro armijos karininkai ir apie 5,000 kareivių. Buvo varomi pėsti iki Stalupienų, o paskui išvežtas į Pomeraniją — Hammersteina, Hannoverį ir Gotingena. Tenai gyveno kartu su lietuvių karininkais, kaip Ladyga, Rusecku, Mačiulaičiu ir kitais. Skurdo nelaisvės gyvenimą ir daug kartų badavo. Po trejų metų sugrįžo į tėvynę.

Pašto viršininku nepatinka

Tuo laiku atsikūrė laisva ir nepriklausoma Lietuva. Jisai tuoju išvažiuoja į Vilnių. Tai buvo 1918 m. rudenį. Tenai jau randa inž. Tomaševičių, kuris mėgina atkurti Lietuvos paštą. Organizuoja Pašto Tarnybą ir jieško žmonių, kurie nusimano dirbti pašto darbą. Tuomet jų mažai buvo. Nudžiugęs J. Liubinsko atsilankymu, jį tuoju paskiria S. Kalvarijos pašto viršininku, su teise organizuoti paštą Cipliškėse ir Augustave. Nepatiko jam darbas provincijoje. Radęs kitą asmenį, kuris sutiko būti pašto viršininku, pats išvyko sausio 13 d. 1919 m. į Kauną, kur buvo paskirtas Pašto Valdyboje stalo vedėju.

.Organizuoja Pašto valdybą

Tuo laiku nieko nėturėta. Viskas reikėjo suorganizuoti iš nieko. Du asmens pradėjo sukti ratą. Neturėjo net rašomos mašinėlės, hektografo ir kitų priemonių. Tačiau gera valia ir tvirtas noras savo padarė. Pirmieji aplinkraščiai buvo rašomi net ranka. Nedaug pradžioje buvo pašto įstaigų, bet greitai didėjo. Kai atvyko J. Augūnas, tai jau sudarė tikrą Pašto valdybą. Vėliau atėjo dirbti J. Stelmokas ir A. Sruoga. Atsirado ir rašomoji mašinėle bei hektografas. Pasidalinta darbai vietoje. Paskirti pašto viršininkai provincijoje. Išleisti pašto ženklai. Tvarkomas telegrafas ir telefonas. Steigiami pašto kursai. Tarnautojų skaičius didėja. Tobilėjo pašto patarnavimai ir pati administracija.

Naujos darbo jėgos

Kai pirmieji organizaciniai darbai buvo aptvarkyti, atsirado nauji padėjėjai. Vieni grįžo iš tremties Rusijoje, kiti atvažiavo iš kaimo. Įsijungė šie paš-

tininkai į darbą: Aneliūnas, Giedraitis, Petrauskas, inž. Dučinskas, inž. Gaigalis, Šaikūnas, Kerelis ir daug kitų, o provincijoje — Bielinis, Rusteika, Kutaitis, Zalokas, Ripinskas, kaip pašto įstaigų viršininkai. Vėliau prisidėjo šimtai naujų žmonių, susitvarkė Pašto valdyba, buvo įsteigta daug pašto įstaigų, agentūrų ir pašto punktų. Pašto, telegrafo ir telefono tinklas apjuosė visą Lietuvą. Pradėta statyti nuosavi namai, laikyti pašto linijas ir t. p.

Juozas Liubinskas—referentas

Po penkerių darbo metų Pašto valdyboje, Juozas Liubinskas buvo paskirtas administracijos referentu. Jisai jau buvo baigęs Augšt. Administracijos Kursus Kaune. Jie tęsėsi apie pora metų ir buvo mokama 32 mokslo

dalykai. Tarnyboje pasižymėjo teisingumu ir sąžiningumu. Niekas iš kelių tūkstančių pašto tarnautojų negalėjo nusiskusti J. Liubinsko, kaip referento, netaktiškumu ir neteisingu griežtumu. Tėviškai malonia ranka glostė savo pavaldinius ir niekas juo nesiskundė. Pats daug dirbo ir mokėsi. Nepavydėjo mokslo pasiekti ir kitiems tarnautojams. Daugeliui sudarė palankias sąlygas. Kiti paštininkai baigė augštąjį mokslą.

Juozas — jaunas pensininkas

Juozas Liubinskas sakydavo, kad pensininko geriausias gyvenimas. Todėl sulaukęs 30 metų tarnybinio darbo, 1933 m. išėjo į pensiją, turėdamas lygiai 50 metų amžiaus. Tuomet įsteigė savo pašto ženklų krautuve. Jisai turėjo didelį patyrimą filatelijoje. Paliko sūnų Juozą ir žmoną Oną, taipgi buv. pašto tarnautoją. Juozą Liubinską reikia laikyti Lietuvos Pašto įsteigėju.